

šmerdzazy Nerjad, jeli so jeno bes Kry-
stusa psched tebe pschindze. Psched
Sswjetom, niz pak psched twojim Ssu-
dom, moze derje Bisam, Ssommot a
krafne Stoto bydž, ale psched tobu
Kneze! njeh ja šym stara Lumpa, aby
stupnjaze Hadreschczo, skotremž bych
twojeho Ssyna Czrije serzet; a schen-
kuj mi jeho Praudosz, pschetož won je
se šwojej Praudoszju moj najkrafnišči
a najdrošči Schaz. Pschetož ja wjem,
so ja psches njeho a jeho Praudosz do
Nebja pschindu, kiž ja hewaš psches mo-
ju Sswjatosz dyrbjat do Sobiny teje
Helje czanecz.

Steho pschindze, so my frej a runje
wohn recz moli, so naschich Mi-
chow a Popow Žiwenje, Kloschtery,
a schtož teho runja wjazn moze meno-
wane bydž, temu Czertej do Helje
pschistuscha. Pschetož jich Sskutki nejn-
du na to, so bychu Bohu tu winostu
Pokuschnosz wopokasali, a nikoho ne-
pohorschowali, ale so bychu tam psches
nje sbožni byli, tehodla pschedawaju
tejšch šwoje dobre Sskutki druhim Lu-
džjom. To pak rjeka Krystusa zylje sa-
prjecz, haj jeho sa Ssmjeh mjecz, kajž jeho
czi Židži sa Ssmjeh mjejachu. Psched
tajkej žadawej Wjezn dyrbinny šo la-
dacž, a tudy wufnycz, kak bychmy taj-
kim Sawednikam napscheczjwo stali, a
knim reknyli: Ty kudy Czloweeze, stro-
blisch šo ty šwojimi masanymi Skut-
kami, a šwojej Sswjatoszju me sbož-
neho czinicz? Schaš je nejšu Jan, Pa-
wot, Pjetyr, a drusy Sswecki czinicz

moli, hewaš nebydžichu woni šami
wot jich Sswjatoszje tak malho dzerže-
li, a wot nej prje dowali.

Dy bychu te Kloschtery hjeschcze k Zucht-
kežam natožene byte, so bychu Mto-
dženzy we nich hohrjeczenene a we Bo-
žim Pišmi rostwuczeni byli, da by to
rjany a krafny Wuzitk mjeto. Ale to
nochze ton Bamž a jeho besbožna Gro-
madžišna pschidacz, ale woni pokasuju
koždeho stajkim kloschyrskim Žiwe-
njom do Nebes, woni pak budža wjesz-
je stem tajke Nebeska namakacz, džeš
Pšomenja a Wohen s Wofnami wohn
šapa. Tehodla by welje liepe byto, so
bychu tajke Kloschtery s Grunta psche-
wobroczene byte, hacž so czi Ludžjo tak
wot Krystusa wotpokasani, na Duschi
a na Czjeli wobškodženi budža.

Da wukče njete škrotkim steho džen-
šnišeho Szenja, so my bes a po-
la tych Ludži, šo potziwje a czeknje sa
dzeržecz dyrbinny, we dobrnych Sskutkach
šwjerni bydž, a nikoho nepohorschowacz.
Tajku Pokuschnosz žada Boh psches
ton Sakon, a chze ju wot nas mjecz;
A jeli so ju jemu newopokasamy, da bu-
dže s Prutom, s Wobbescherjom, a s Me-
czom, a na pošjetku tejšch šhelškim
Wohnjom do nas bicž. To šmy my
winowaczi, praju ja, po Božej Pschi-
kasni czinicz. Ale dyž psched Boha
pschindžesch, da rek: Kneze! mojeje
Sswjatoszje a Sskutkow dla, šym ja
hubeny, požadam šebi tehodla, so bych
stare Hadreschczo byt k Mohomaj moje-
ho Knesa Krystusa. Pschetož mojeho
Žiwe